

Bet. o. lovf. vedr. arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Samtidig befinder kvinderne sig i den ende af arbejdsmarkedet, hvor de laveste lønninger flourer, og for en ekspeditrice inden for HK-området vil regeringens lovforslag derfor være intet mindre end en økonomisk katastrofe.

Samtidig er det totalt uacceptabelt kun at foretage beregninger efter 13 ugers uafbrudt beskæftigelse, idet f.eks. nyuddannede med den lave sats ofte kun kan opnå delvis beskæftigelse og derfor må forblive på den lave sats, til de efter et jobtilbud for langtidsarbejdsløse har haft en arbejdsperiode på mindst 13 uger. På den måde skabes et nyt pjaltproletariat af unge.

Omkring vejrligsstramningen forudsiger mindretallet, at skærpelsen til 3 dage uden arbejdsløshedsunderstøttelse vil underminere vejrligsbestemmelserne totalt, og at det vil føre en kraftig stigning i arbejdsulykkerne med sig på kort sigt og en alvorlig forværring af arbejdernes helbred på længere sigt, idet mange simpelt hen vil arbejde i al slags vejr, hvis det overhovedet teknisk set er muligt. Af økonomiske grunde vil de ikke have råd til at lade være, især ikke når skærpelsen sammenholdes med alle de andre forringelser, regeringen har lagt op til både på det arbejdsmarkeds- og socialpolitiske område.

Endelig vil stramningen af kravet til arbejdsløshedens længde fra de nuværende 8 timer til 10 timer ramme kvinderne i f.eks. fiskeindustrien urimeligt hårdt. De må meget ofte se sig hjemsendt. Nu skal de selv bøde 2 ekstra timer.

Konkluderende skal det slås fast, at mindretallet tager afstand fra et lovforslag, der rammer lønarbejdernes levevilkår med et drastisk reallønssald til følge, og som samtidig rammer kvinderne ekstra hårdt og urimeligt, hvad der kan have som konsekvens, at kvinderne presses tilbage til hjemmet for selv at passe børnene. Dette vil bringe kvinde- og ligestillingskampen årtier tilbage.

Mindretallet mener ikke, at en krisepolitik af denne art kan forhindres ad parlamentarisk vej. Krisepolitik udført af en socialdemokratisk regering vil være mildere, men hvis den skal smadres, kræver det en omfattende mobilisering på arbejdspladserne, og at disse koordineres mellem de enkelte arbejdspladser og geografiske områder, samtidig med at det også er nødvendigt med øget soli-

daritet, strejkestøttearbejde og fælles initiativer på tværs af arbejdspladser og brancher.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Lone Dybkjær (RV)), tiltrådt af et *mindretal* (Jytte Andersen (S), Svend Auken (S), Bakholt (S), Søren B. Jørgensen (S), Winnie Møller (S) og Kaj Poulsen (S)):

1) Nr. 1 udgår.

Af et *mindretal* (Lone Dybkjær (RV)):

2) Nr. 2 udgår.

3) Nr. 5 udgår.

4) Nr. 6 udgår.

5) Nr. 8 udgår.

6) Nr. 10 udgår.

7) Nr. 16 udgår.

8) Nr. 17 udgår.

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Lawaetz (FP)):

9) Nr. 18 udgår.

Af et *mindretal* (Lone Dybkjær (RV)):

10) Nr. 18 affattes således:

»18. I § 76, stk. 1, ændres »3,75« til: »6,75«.«

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (Flemming Jensen (KF), Bo Kristensen (KF), Hans Jørgen Holm (V), Tørnæs (V), Grethe Kindberg Jørgensen (CD) og Bente Juncker (CD)):

11) Nr. 18 affattes således:

»18. I § 76, stk. 1, ændres »3,75« til: »6,50«.«

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Lawaetz (FP)):

12) Nr. 19 udgår.

Af et *mindretal* (Lone Dybkjær (RV)):

13) Nr. 19 affattes således: